

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

11 januari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het project voor een golfterrein in een overstromingsgebied

Interpellatie van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de opening van nieuwe asielcentra door de federale overheid in gebieden die volgens het RSV niet voor bewoning in aanmerking komen

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de mogelijke bestemmingswijziging van natuur- en recreatiegebieden in functie van het inplanten van asielcentra

Vraag om uitleg van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de afstemming van lokale verkeersplannen en opties in de ruimtelijke ordening en het voorbeeld van de reservatiestrook voor de grote ring Antwerpen

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie,

Ruimtelijke Ordening en Media, over de Gecoro en Procoro en het statuut en de honorering van de voorzitter en de leden

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 11 januari 2001

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.02 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Isabel Vertriest tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het project voor een golfterrein in een overstromingsgebied

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vertriest tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het project voor een golfterrein in een overstromingsgebied.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de titel van mijn vraag maakt het probleem meteen duidelijk. Het gaat over de vraag of een golfterrein in een overstromingsgebied al dan niet kan. In Rotselaar wil men een dergelijk terrein aanleggen. Ik zal niet ingaan op de bestaande soorten golfterreinen. De vraag is of dit kan. In deze commissie heb ik het herhaaldelijk gehad over de vrijwaring van de overstromingsgebieden, zeker in het kader van een integraal waterbeheer, en het belang van de ruimtelijke ordening daarbij. De stelling die ik wil verdedigen, is dat een golfterrein volgens mij niet te combineren is met een overstromingsgebied. Een van de belangrijke elementen bij de aanleg van een golfterrein is een voldoende afwatering. Sowieso is er dus sprake van een zekere inperking van de ruimte voor water. Het lijkt me logisch om de resultaten van de simulatiestudies waarnaar de minister in vorige uiteenzettingen verwees af te wachten, zodat we kunnen bekijken wat de overstromingspatronen zijn. Daaruit zal ook duidelijk blijken in welke mate en waar dit gebied een deel uit-

maakt van het overstromingsgebied. In afwachting daarvan zou ik er zeker geen activiteiten toelaten, ook om de investeringslast niet op te drijven.

Naar aanleiding van een vraag tot ontheffing voor ontbossing heeft minister Dua gevraagd aan de burgemeester om te wachten. Blijkbaar is de burgemeester ingegaan op die vraag. Aan de minister wil ik vragen welke optie hij verdedigt. Dan heb ik het over dit concrete geval, maar ook over de algemene kwestie van het inplanten van golfterreinen in overstromingsgebieden. Bent u als minister van Ruimtelijke Ordening al tussenbeide gekomen bij de burgemeester ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, ik deel de bezorgdheid die aan de basis ligt van de vraagstelling. Op 13 en 14 september 1998 heb ik de wateroverlast in mijn gemeente mogen meemaken. Ik behoef zodoende geen sensibilisering meer wat deze problematiek betreft.

Ik heb vastgesteld dat het gemeentebestuur van Rotselaar is ingegaan op de vraag van minister Dua om voorlopig geen vergunning te verlenen voor de bouwaanvraag ingediend op 26 april 2000, dus voor het in werking treden van het nieuwe decreet. Uit informatie ingewonnen bij de directeur-generaal van de administratie Arohm blijkt dat de gemachtigd ambtenaar voor de provincie Vlaams-Brabant op 18 december jongstleden op basis van het inmiddels opgeheven artikel 52 paragraaf 1 van het coördinatiedecreet van 2 oktober 1996 werd verzocht rechtstreeks een beslissing in dit dossier te nemen. Dat artikel 52 betekende dat men over het hoofd van de gemeente rechtstreeks naar de gemachtigde ambtenaar kon stappen indien de gemeente niets deed. U weet dat we dit artikel uit het decreet hebben geschrapt omdat dit in het verle-

Van Mechelen

den heeft geleid tot gigantische misbruiken. Inmiddels bestaat de stilzwijgende praktijk dat ook in dit geval de gemachtigde ambtenaar niet ingaat op het verzoek van de bouwaanvraag. Het spreekt vanzelf dat die ambtenaar autonoom bevoegd is om hierover te beslissen. Me dunkt dat hij geen gebruik zal maken van deze procedure, zodat de betrokkene slechts de mogelijkheid rest om in beroep te gaan bij de bestendige deputatie of om de procedure te volgen zoals het hoort, in samenspraak met de eerste belanghebbende overheid, namelijk het gemeentebestuur van Rotselaar.

Op 14 juli 2000 heb ik zelf een analoog schrijven ontvangen van minister Dua, waarin zij verwees naar enkele beleidsinitiatieven die betrekking hebben op het bewuste terrein en die ondersteund werden door de afdeling Water en de afdeling Bos en Groen van Aminal. We zijn hiervan dus op de hoogte gebracht. Ze verwees ook naar het ecologische belang van dit gebied, de Wingebeekvallei, dat als bijzonder waardevol bekend staat maar momenteel op het gewestplan ingekleurd is als recreatiegebied. Mijn administratie heeft deze informatie ook ter beschikking gesteld van de gemachtigde ambtenaar van Vlaams-Brabant.

Aangezien het mogelijk is dat ik me later in beroep moet uitspreken over deze aanvraag, spreekt het vanzelf dat het moeilijk is om vandaag nog dieper op dit dossier in te gaan, teneinde de mogelijkheid om in beroep te gaan bij de minister en zijn uitspraak op dat moment niet te hypothekeren. Wel kan ik vermelden dat in de huidige beleidsopties van de gemeente, in het kader van haar structuurplanningsproces, een herbestemming niet de richting is die vooropgesteld wordt. Een eventuele uitspraak daarover zal moeten gebeuren in overleg met de provincie Vlaams-Brabant, die ook bij het beheer van het gebied betrokken is.

Het lijkt me dan ook het beste dat dit voorlopig onderzocht wordt, maar ik denk dat we over de grond van de zaak slechts kunnen beslissen op het moment dat er een wetenschappelijk verantwoord onderzoek gebeurd is. Bij mijn weten onderzoekt de afdeling Water op dit ogenblik of het gebruik van het terrein als winterbedding van de Wingebeek gehypothekeerd zou worden door het project dat vandaag het voorwerp uitmaakt van een bouwvergunning. Voor alle duidelijkheid : het gaat niet

over de aanleg van een compleet golfterrein, maar, zoals men dat in de vaktermen noemt, een 'driving range', een soort oefenplein dus waar men ook een balletje zou kunnen slaan.

Mijns inziens kunnen we het best de resultaten van het Integrale Waterbeheerproject voor de Winge afwachten en de afdeling Water moet desnoods sneller werk leveren. Zo kunnen wij vanuit Ruimtelijke Ordening maximaal rekening houden met die resultaten bij het nemen van een beslissing. De nieuwe bestemming van het terrein zou immers de functie ervan als overstromingsgebied in de winter hypothekeren.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik begrijp dat de minister die resultaten wil afwachten, zodat hij er zeker van kan zijn welk deel van het gebied nu juist overstromingsgebied zal zijn. Mijn vraag is echter ook of die gebieden die als overstromingsgebieden uit de studie naar voren zullen komen van golfterreinen gevrijwaard blijven.

Minister Dirk Van Mechelen : We zullen moeten onderzoeken wat aanvaardbaar is en wat niet. Een deelstudie van de studie over het waterbeheer voor de hele streek zal ons de mogelijkheid geven om op wetenschappelijke basis een voorlopige uitspraak te doen over deze kwestie. We moeten dus echt de resultaten van die studie afwachten. Eerder kan ik geen wetenschappelijk gefundeerde uitspraken doen over de kwestie.

Als daaruit zou blijken dat dit onverzoenlijk is, dan wil dat zeggen dat we aan de overstromingsgebieden een nieuwe planologische bestemming moeten geven, met alle gevolgen van dien. Er bestaat nog zoiets als planschade.

De plaatselijke Agalev-afdeling vraagt om onteigening. Dan moet dan gebeuren door de afdeling Water of Land en daarvoor moet een prijs worden betaald. Dat is echter geen problematiek van ruimtelijke ordening, zoals ik al zo vaak in deze commissie heb proberen duidelijk te maken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de opening van nieuwe asielcentra door de federale overheid in gebieden die volgens het RSV niet voor bewoning in aanmerking komen

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de mogelijke bestemmingswijziging van natuur- en recreatiegebieden in functie van het inplanten van asielcentra

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van den Eynde tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de opening van nieuwe asielcentra door de federale overheid in gebieden die volgens het RSV niet voor bewoning in aanmerking komen met daaraan toegevoegd de vraag om uitleg van de heer Schuermans tot minister Van Mechelen, over de mogelijke bestemmingswijziging van natuur- en recreatiegebieden in functie van het inplanten van asielcentra.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, toen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd opgesteld, had niemand kunnen voorspellen dat dit plan door de federale overheid zo snel onderuit zou worden gehaald. De plannen om Vlaanderen ruimtelijk correct en evenredig in te vullen, maken het leven van vele Vlamingen ondraaglijk. Denken we maar aan de afbraak van woningen die in natuurreservaten staan. Daartegenover staat het klooster van Opgrimbie dat in natuurgebied ligt en tot hiertoe nog niet dient te worden afgebroken.

Vooraf het creëren van nieuwe woongebieden in militaire domeinen en vakantiecentra die voor vele gemeenten nog een groene long zijn, druist regelrecht in tegen het RSV. Minister Vande Lanotte houdt het evenwel niet bij militaire domeinen en wil ook leegstaande gebouwen verder invullen met asielcentra. Dit maakt dat er grote woonkernen gecreëerd worden die enerzijds onverantwoord zijn tegenover de lokale bevolking. Ik vernoem hierbij de deelgemeente Tombeek. Anderzijds hebben we ook te maken met gebouwen die in agrarisch gebied staan, zoals bijvoorbeeld het gebouw in Eeklo.

Kortom, er worden door de federale overheid en in het bijzonder door minister Vande Lanotte ernstige fouten gemaakt bij het inplanten van bijkomende

asielcentra, die er enkel maar moeten komen omdat het huidige asielbeleid faalt.

Vandaar mijn vragen. Hoe staat de minister tegenover de bijkomende inplanting van asielcentra die onze ruimtelijke structuur aantasten ? De inplanting is wel niet uw bevoegdheid, maar de buurtbewoners en de gemeenten werden niet gekend in de aantasting van de ruimtelijke structuur in hun gemeente. Vele gebouwen die door minister Vande Lanotte worden ingepalmd voor de inplanting van asielcentra, zijn niet in woongebieden gelegen. Bent u als minister door de federale overheid reeds op de hoogte gebracht van de plannen en een mogelijke vraag tot gewestplanwijziging ? Is de vrees van buurtbewoners gegrond inzake de waardevermindering van gronden en huizen ? Wat zult u doen indien blijkt dat de plannen van minister Vande Lanotte indruisen tegen gemeentelijke structuurplannen ? Heeft een gemeente niet het recht om het gebouw zelf te kopen voor gemeentelijke infrastructuur, indien dat nodig is ? Zult u maatregelen nemen indien blijkt dat de Vlaamse regelgeving werd geschonden ? Welke maatregelen overweegt de minister om mogelijke aantasting van het RSV te voorkomen ?

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn fractie en ikzelf onderscheiden ons van de vorige spreker door het feit dat we vanuit onze christen-democratische visie op mens en maatschappij mensen in nood willen helpen. Asielzoekers zijn mensen die moeten worden geholpen. Laat dat duidelijk zijn.

Ik hou het bij een vraag om uitleg en maak geen gebruik van een interpellatie, omdat we tot op vandaag geen aanduiding hebben dat de minister in dit dossier over de schreef zou zijn gegaan. Ik probeer via deze vraag wat informatie los te weken omdat dit dossier door brede lagen van de bevolking als belangrijk wordt geacht. Er is heel veel emotie mee gemoeid.

De federale overheid koopt vakantiecentra op om er asielzoekers in op te vangen. Dat is u welbekend. Ik wil de minister niet in de problemen brengen door concrete dossiers aan te halen. Ik hoop dat hij in meer algemene termen antwoordt. Mijn vragen zijn dat ook omdat men de minister eventueel kan aanspreken inzake concrete dossiers. Ik zou niet willen dat deze vraag daar niet goed in zou passen, om het eufemistisch uit te drukken.

Schuermans

Rond het inrichten van asielcentra in vakantiecentra zijn een reeks vragen te stellen. Er zijn opportuniteitsvragen die nu niet aan de orde zijn en die federaal moeten worden gesteld. Ik heb die aangebracht tijdens het begrotingsdebat rond Toerisme. Ik heb toen opgemerkt aan minister Landuyt dat het bizar was dat op de dag dat we spraken over de begroting Toerisme het nieuws werd bepaald door het inplanten van asielcentra in centra voor sociaal toerisme. Ik heb benadrukt dat vanuit toeristisch-economisch oogpunt dit dossier erg belangrijk is. Men beseft misschien nog onvoldoende welke nefaste invloed het inrichten van asielcentra in vakantiecentra heeft. Het gaat daarbij niet zozeer om de opvang van de mensen zelf, maar vooral over de symboolwaarde die rond veel van die domeinen hangt. Ik denk dat dit een slechte dienst bewijst aan de zaak van de asielzoekers. Dat is echter geen opmerking gericht aan minister Van Mechelen.

Ik heb vragen met betrekking tot de wettelijkheid. Kunnen vakantiecentra, gelegen in gebieden met een recreatieve en toeristische bestemming worden aangegrepen voor het inrichten van asielcentra? Vandaag zijn een aantal dossiers bekend. Op een voorlichtingsvergadering op 28 december 2000 in Westende heeft het kabinet van minister Vande Lanotte gezegd: 'Aangezien de sociale vakanties geen toekomst meer hebben, biedt dit volop mogelijkheden voor de overheid om van 20 naar 50 open opvangcentra te gaan.' Om evidente redenen zijn nogal wat van die centra gelegen in gebieden bestemd voor recreatieve en toeristische functies. Het is maar de vraag of deze aanpak in overeenstemming is met de ruimtelijke bestemming.

Ik denk dat de minister daarop kan antwoorden. Temeer omdat in dezelfde vergadering en ook op andere momenten door het kabinet van minister Vande Lanotte is aangegeven dat de federale overheid in eerste instantie geen vraag tot functiewijziging heeft ingediend omdat ze als zodanig is geadviseerd door de Vlaamse administratie Ruimtelijke Ordening. In die zin zijn er wellicht voorafgaand aan deze dossiers contacten geweest met de federale overheid. Klopt dat? Klopt het ook dat de federale overheid quasi zekerheid heeft dat als bepaalde procedures niet worden gehaald, ze een bestemmingswijziging zal vragen en krijgen? Ik vind het verregaand dat de federale overheid dat met die stelligheid beweert.

Op 14 december 2000 heeft minister Vande Lanotte op vragen van federale volksvertegenwoordigers geantwoord dat een mogelijke inplanting op een

bepaalde site in Oostende onmogelijk was, gezien het gewestplan dit niet toeliet. Kunt u in algemene termen zeggen wat de reactie zal zijn van uw kabinet wanneer die de volgende weken wordt gevraagd om vakantiecentra gelegen in recreatiedomeinen een totaal andere bestemming te geven?

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben benieuwd naar de technische inhoud van het antwoord van de minister. Het is nuttig daarover duidelijkheid te creëren. Gezien de tijdelijkheid van de functie mag het op zichzelf geen groot probleem zijn.

Ik betreur echter enigszins de afwezigheid wegens ziekte van de heer Huybrechts. Het zou een mooi contrast hebben opgeleverd om zijn interpellatie te plaatsen naast deze. De interpellatie van de heer Huybrechts zou immers gaan over het handhavingsbeleid in het algemeen en over de illegale en zonevreemde weekendverblijven. Hij zou daarbij ongetwijfeld gepleit hebben voor een soepele toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening, voor een sociale interpretatie van een streng handhavingsbeleid, en voor een grote toegeeflijkheid aan mensen die in wezen allang een dak boven het hoofd hebben. Dat zou mooi gecontrasteerd hebben met deze interpellatie, die betrekking heeft op een soort van administratieve guerrilla van sommige gemeentebesturen tegen een tamelijk soepele interpretatie van diezelfde wet op de ruimtelijke ordening met het oog op de inplanting van asielcentra voor mensen die op dit ogenblik juist geen dak boven het hoofd hebben.

Ik heb veel sympathie voor de vraag naar duidelijkheid op het gebied van ruimtelijke ordening, en ik ondersteun ze. Ik heb echter weinig sympathie voor gemeentebesturen die in het algemeen zelden de eersten zijn om te eisen dat de wetgeving op de ruimtelijke ordening strikt wordt toegepast, maar wel de eersten zijn om, nu het gaat om asielcentra, met slaande trom te eisen dat ze wel strikt wordt toegepast. Het is het ene of het andere. Ik hoop dat al die gemeentebesturen in de toekomst even militant zullen zijn in het goed, strikt, en punctueel toepassen van de wet op de ruimtelijke ordening als het over andere dossiers gaat. We zullen dat in de komende maanden kunnen vaststellen. Ik stel voor dat we het op de voet volgen, en de burgemeesters te gepasten tijde herinneren aan de inhoud van hun woorden vandaag.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is de commissie voor Ruimtelijke Ordening, en in mijn bevoegdheid mag ik me alleen op dat terrein begeven bij het formuleren van een antwoord op de aangekaarte problematiek. Toch wil ik me aansluiten bij de laatste spreker. Er wordt inderdaad geprobeerd te wegen met twee maten en twee gewichten en te shoppen in de wetgeving om zijn gelijk te bewijzen.

Het komt deze commissie enerzijds niet toe een oordeel uit te spreken over het asielbeleid van de federale regering. Anderzijds kunnen we niet om de vaststelling heen dat de keuze voor de opvang van kandidaat-politiek-vluchtelingen door middel van steun in natura, waarbij ze op een billijke manier worden gehuisvest in afwachting van een uitspraak over de ontvankelijkheid van hun dossier, een tijdelijke opvang impliceert.

De diensten die zich bezighouden met de problematiek van de vestiging van opvangcentra, hebben inderdaad in eerste instantie contact opgenomen met de afdeling Ruimtelijke Ordening van Oost-Vlaanderen. Met betrekking tot de eventuele vestiging in Eeklo is vooraf een vraag om informatie gericht tot de afdeling Ahrom Oost-Vlaanderen. Die afdeling heeft deze vraag bij brief van 8 december 2000 bezorgd aan de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de centrale administratie in Brussel. Op 22 december werd een antwoord geformuleerd door directeur-generaal Beersmans, dat aan de afdeling Ruimtelijke Ordening Oost-Vlaanderen werd bezorgd.

Het kabinet heeft een overlegvergadering met de administratie gepland op vrijdag 5 januari 2001 om 11 uur, met de bedoeling te overleggen met de minister en zijn administratie over een principieel standpunt over deze problematiek. Om 10.44 uur liep een fax binnen van de Regie der Gebouwen met een vraag van de adviseur-generaal om informatie. Ik citeer uit deze fax : 'Naar aanleiding van de verschillende beslissingen van de federale regering worden de volgende opties genomen om vluchtelingen voorlopig te huisvesten.' Daarna volgt het relaas. De brief eindigt als volgt : 'Niettemin, en om discussies uit te sluiten, durf ik u het standpunt van uw administratie te verzoeken met betrekking tot de noodzaak van een stedenbouwkundige vergunning, indien zou worden aangenomen dat het in casu wel een functiewijziging zou betreffen.' We hebben om 11.00 uur de overlegvergadering gehouden, en zouden de vraag, met betrekking tot ons standpunt, in twee delen willen splitsen.

Vooreerst nemen we een principieel standpunt in. We stellen duidelijk dat deze centra principieel

thuishoren in woongebied of in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbarenutsvoorzieningen. Dat standpunt gaat uit van optimale omstandigheden. De wet op de ruimtelijke ordening laat een aantal andere mogelijkheden toe voor de inrichting van tijdelijke opvangcentra voor kandidaat-politiek vluchtelingen.

We gaan daarbij uit van de vaststelling dat in een aantal gevallen geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Die is enkel vereist ofwel voor het uitvoeren van bepaalde verbouwings-, uitbreidings-, of nieuwbouwwerken, ofwel voor bepaalde gebruikswijzigingen. Als het gaat om een gebruikswijziging, moeten de asielcentra beschouwd worden als gemeenschapsvoorzieningen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 bepaalt dat er geen stedenbouwkundige vergunning nodig is om in een bestaand gebouw een onthaalcentrum in te richten voor zover er geen vergunningsplichtige bouwwerken worden uitgevoerd. Een stedenbouwkundige vergunning is immers enkel nodig als de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk wijzigt tussen één van de functiecategorieën, opgenomen in het besluit van 14 april. Er zijn zes functiecategorieën : wonen ; verblijfsrecreatie ; dagrecreatie ; landbouw in de ruime zin ; handel, horeca, kantoorfunctie en diensten ; en industrie en ambacht. De categorie openbarenutsvoorzieningen en gemeenschapsvoorzieningen is niet opgenomen in deze zes functiecategorieën.

Voor het wijzigen van het gebruiksdoel van een bestaand gebouw dat bijvoorbeeld is gelegen in agrarisch, militair, of recreatiegebied, is derhalve geen stedenbouwkundige vergunning vereist indien het nieuwe gebruik bestaat uit een openbarenutsvoorziening of een gemeenschapsvoorziening. Het moet dan wel gaan om billijk vergunde gebouwen. In dergelijke gevallen moet Ruimtelijke Ordening niet bij het dossier betrokken worden. Dat is het standpunt van de administratie, dat vrijdag 5 januari in het overleg werd bevestigd.

Als er wel vergunningplichtige bouwwerken moeten worden uitgevoerd, zal de concrete aanvraag getoetst worden aan de voorschriften van het gewestplan, en aan het bijzonder plan van aanleg als dat bestaat. In Houthalen bestaat er bijvoorbeeld een BPA. Enkel werken die passen in de bestemming van het gebied mogen dan worden vergund. Zoals de zaken er nu voorstaan, en volgens de informatie die ons wordt verstrekt, zullen aan de aangekochte gebouwen geen vergunningplichtige bouwwerken worden uitgevoerd, zodat we met betrekking tot Zon en Zee en Hengelhof niet in deze situatie terecht komen.

Van Mechelen

In bepaalde situaties, en ik denk hier aan wat zich bijvoorbeeld in de gemeente Wommelgem heeft voorgedaan, kunnen initiatieven van openbaar nut onder welbepaalde voorwaarden in andere zones dan degene die in het gewestplan werden voorzien, worden vergund.

Dit is mogelijk met toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 met betrekking tot de gewestplannen. U weet dat de toepassing van artikel 20 vrij stringent is geregeld. De voorwaarden moeten betrekking hebben op drie categorieën.

Ten eerste, moet de dringende en absolute noodzaak waardoor niet kan worden gewacht op een planwijziging worden aangetoond. Ten tweede, moet de verenigbaarheid met de algemene bestemmingen en het architectonisch karakter van het gebied, bijvoorbeeld geen rechtstreekse strijdigheid en geen bouwkundige contrasten, worden aangetoond. Ten derde, is er de schaalgrootte en het belang van de infrastructuur in functie van de relevantie voor de uitdrukkelijke opname in een bestemmingsplan.

Artikel 20 kan niet worden toegepast, als de voorgenomen werken niet overeenstemmen met de voorschriften van het BPA. Artikel 20 kan dus nooit worden ingeroepen om af te wijken van de voorschriften van een BPA, zodat in deze gevallen een bestemmingswijziging naar gebied voor openbaar nut en gemeenschapsvoorziening nodig zou blijken, indien men toch stedenbouwkundige vergunningen wil aanvragen die afwijken van de voorwaarden van het BPA. Dit is niet nodig, zoals daarnet vermeld, wanneer geen bouwwerken moeten worden uitgevoerd.

Aanvragen tot wijziging van de bestemming van het gewestplan zijn dus voorlopig niet nodig. Ik kan bevestigen, om te antwoorden op de vraag van mevrouw Van Den Eynde, dat hierover op dit ogenblik geen verzoek bij mij is ingediend. Elk concreet dossier moet, zoals de heer Schuermans het stelt, op zijn concrete merites worden onderzocht.

Voor het geval aanvragen worden ingediend, zullen wij dossier per dossier in overleg met de administratie, een concrete standpuntbepaling innemen en proberen een redelijk antwoord op de ingediende vragen te formuleren.

De vraag met betrekking tot de mogelijke schending van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of van het Gemeentelijk Structuurplan, in de zin dat bepaalde vestigingen in strijd zouden zijn met een bestemming voor die plannen, is niet aan de orde. Het is wel wenselijk de filosofie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen inzake de inplanting van bepaalde voorzieningen steeds te respecteren.

De dossiers die vandaag zijn ingediend, beantwoorden aan deze filosofie. Het betreft hier wel degelijk de tijdelijke opvang van mensen in centra die in het verleden een recreatiefunctie hadden. Er verbleven ook mensen op tijdelijke basis in een recreatieve sfeer. Ik heb mij bij de discussie vorige vrijdag de vraag gesteld of dezelfde commotie zou ontstaan zijn, mocht ergens een zware brand uitbreken en een aantal woningen verloren gaan waarbij een onmiddellijke beslissing nodig is voor de mensen die zonder onderdak vallen. Hetzelfde geldt voor de situatie in 1998 toen door wateroverlast verschillende mensen hun woning moesten verlaten. Zou dezelfde vraag zijn gesteld indien toen een recreatiecentrum was gebruikt om deze mensen op te vangen ?

Puur stedenbouwkundig stelt dit dossier geen problemen. Ik stel dus voor dat deze commissie zich op dit punt ook zo zou opstellen.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. We zullen zijn antwoord op de deskundigheid en de technische aspecten laten onderzoeken en ons verder geïnteresseerd blijven opstellen. Ook zullen we nagaan of een en ander niets aan duidelijkheid te wensen overlaat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de afstemming van lokale verkeersplannen en opties in de ruimtelijke ordening en het voorbeeld van de reservatiestrook voor de grote ring Antwerpen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Den Heuvel tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de afstemming van lokale verkeersplannen en opties in de ruimtelijke ordening en het voorbeeld van de reservatiestrook voor de grote ring Antwerpen. Mevrouw Van den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de voorzitter, ik voel me wat onwennig omdat ik voor de eerste keer in uw commissie kom. Ik weet dat er een algemene vraag is gesteld over de problematiek. Ik wil hierop dieper ingaan omdat het nodig is de lokale besturen beter af te stemmen op de Vlaamse overheid. Het zuidelijke gedeelte van de reservatiestrook van de grote ring Antwerpen tussen Ranst en Hemiksem werd bij beslissing van de Vlaamse regering van 28 oktober omgezet in een reservatiestrook voor het aanleggen van een leidingstraat.

Er is nood aan een brede oost-westgeoriënteerde onbebouwde strook doorheen de zuidelijke agglomeratie van het grootstedelijk gebied Antwerpen voor de toekomstige bundelingen van de leidingen. Dit hebt u vooropgesteld. U hebt ook gezegd dat door het gewestelijke belang van deze reservatiestroken het niet opportuun is dat gemeentebesturen hierover voorstellen indienen en plannen maken. Ik stel vast dat een aantal gemeenten toch plannen maken en in die plannen toch gebruik wensen te maken van die reservatiestrook. In het mobiliteitsplan van de Rupelstreek, bijvoorbeeld, wordt het doortrekken van de expresweg N171 als een prioriteit aanzien om tot een duurzame mobiliteit in de regio te komen. Er wordt dan ook aanbevolen om een omleidingsweg rond Kontich aan te leggen. De reservatiestrook van de grote ring wordt aangehaald als opportuniteit.

In het mobiliteitsplan van de gemeente Edegem, opgesteld in februari 2000 en intussen ook begroot door minister van Verkeer Stevaert, staat dat het eventueel doortrekken van de N171 richting A12, de verkeersdruk op de N171 richting Edegem zal doen toenemen. Daardoor zal deze N171 evolueren naar een bovenlokale verbindingsweg.

In de uitbouw van een scenario duurzame mobiliteit, waar we trouwens volledig achterstaan, en een gewenste ruimtelijke structuur voor de gemeente Edegem, opteert men daar zeer nadrukkelijk voor de herinrichting van de gewestwegen. Zo wordt de Boniverlei omgevormd tot een lokale ontsluitingsweg en wordt het overgedimensioneerd kruispunt Boniverlei-Kontichstraat als buitenpoort heringericht.

De vlotte toegankelijkheid en de doorstroming op de lokale wegen in Edegem worden afgebouwd omdat het grondgebied van Edegem en ook dat van Kontich worden aanzien als een groot verblijfsgebied.

In datzelfde mobiliteitsplan wordt aangehaald dat de reservatiestrook voor de grote ring in principe in aanmerking komt voor een lokale omleidingsweg. Er moet dan wel in een bufferstrook worden voorzien tussen de omleidingsweg en de vallei van de Edegemse beek. Dit is dus de tweede keer dat men op de reservatiestrook een beroep doet. Het gebeurt nog een derde maal.

Ook in het mobiliteitsplan van de gemeente Kontich, waar in juni 2000 een eerste voorontwerp van synthese is aangemaakt, wordt een alternatieve oost-westverbinding tussen de expresweg en de N1 absoluut prioritair bevonden en als dusdanig ingeschreven. Zonder die verbindingsweg dreigt het dorpscentrum van Kontich te verstikken in het verkeer met allerlei negatieve gevolgen, zoals de achteruitgang van het winkelbestand of het verdrijven van de woonfunctie. Men schrijft dit nadrukkelijk in. Bij het uitwerken van de voorstellen duurzame mobiliteit in Kontich wordt in de eerste plaats uitgegaan van de oost-westverbinding tussen de expresweg en de N1 op die reservatiestrook.

Ik heb mijn vragen schriftelijk geformuleerd, maar wil ze nog even kort herhalen. Hoe zal de goede afwikkeling van de lokale plannen worden afgestemd op de plannen die u hebt met de reservatiestrook ? Wordt hieromtrent overlegd ? Zult u de lokale overheden benaderen zodat een afstemming kan worden bereikt ? Overlegt u met minister Stevaert ? Hoe kan de belangrijke ontwikkeling van de natuur op de reservatiestrook worden beschermd ?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, het verbaast me dat deze vraag om uitleg op de agenda werd geplaatst. Ik herinner me de regel dat niet opnieuw over hetzelfde onderwerp een vraag mocht worden gesteld, als de bevoegde minister al heeft geantwoord.

Mevrouw Van Den Heuvel bouwt nu voort op de vraag die ik reeds op 26 oktober heb gesteld over de reservatiestrook voor de grote ring te Antwerpen. Ik heb de minister toen tijdens mijn repliek heel duidelijk gevraagd welke mogelijkheden nog

Van den Eynde

overbleven voor infrastructuurwerken. Hij antwoordde dat er geen waren.

Mevrouw Van Den Heuvel doet nu opnieuw een aantal voorstellen. Natuurlijk klopt het dat een oost-westverbinding nodig is en dat een aantal gemeenten die verbinding inschrijven in hun mobiliteitsplan, maar ik dacht dat het antwoord van de minister wel duidelijk was.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde, het klopt dat een vraag niet mag worden herhaald. Mevrouw Van Den Heuvel vraagt om bijkomende informatie naar aanleiding van het antwoord op uw vraag. Dat is wel toegelaten.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Den Heuvel mag dezelfde vraag opnieuw stellen omdat ze een aantal mobiliteitsplannen aan haar tekst heeft toegevoegd. Dat had ik evengoed kunnen doen. De minister heeft me echter duidelijk gezegd dat het niet wenselijk is dat gemeentebesturen plannen zouden opmaken. Ik vind de vraag van mevrouw Van Den Heuvel dan ook overbodig.

Ik wil nog even vermelden dat de gemeente Kontich inderdaad bevreesd is voor het doortrekken van de expresweg N171. Dat zou immers heel wat verkeersoverlast veroorzaken. Daarom wordt in het mobiliteitsplan gevraagd om een verbindingsweg aan te leggen door middel van de reservatiestrook. In uw antwoord van 23 oktober hebt u deze mogelijkheid al verworpen. De gemeente zal bijgevolg op zoek moeten gaan naar een andere verbindingsmogelijkheid tussen de N171 en de N1.

Als de aanleg van nieuwe wegen is uitgesloten zolang de andere wegen niet voldoende worden benut, dan kan toch geen werk worden gemaakt van het doortrekken van de N171 als de kleine ring nog niet is ontsloten en de A12 nog niet is uitgebouwd ?

Ten slotte wil ik nog eens wijzen op de vrees van mijn gemeente. De gevolgen van het doortrekken van de expresweg kunnen groot zijn. Vlakbij de expresweg ligt immers een school met meer dan duizend leerlingen. Vele jongeren zullen de baan dagelijks over moeten. Zal worden gedacht aan tunnels of alternatieven opdat de jongeren zo veilig mogelijk in de school aankomen ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik heb het antwoord op de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde voor alle zekerheid nog even opgezocht en op die vraag heb ik als laatste punt in alle duidelijkheid het volgende geantwoord : ‘Gezien het gewestelijk belang van deze reservatiestroken is het evenwel niet opportuun dat gemeentebesturen voorstellen indienen en plannen opmaken voor deze reservatiestroken’. Dat zijn de letterlijke woorden die ik toen heb uitgesproken.

Uw vraag en de nieuwe vraag van mevrouw Van Den Heuvel zijn eigenlijk het beste bewijs dat ook in dit geval de mobiliteitsplannen en de ruimtelijke structuurplannen maximaal op elkaar moeten worden afgestemd en niet kunnen worden beschouwd als twee van elkaar losstaande gegevens. Het spreekt dan ook vanzelf dat ik als minister van Ruimtelijke Ordening met bijzonder veel aandacht uitkijk naar het ogenblik waarop mijn collega zijn Mobiliteitsplan voor Vlaanderen zal indienen om dan uiteindelijk een vertaling van dit plan te kunnen geven aan een aantal al dan niet nieuwe of bestaande ruimtelijke noden waarvoor een afweging zal moeten gebeuren. Zoals u weet, is dit de onvoorstelbaar boeiende uitdaging die we binnen het departement Ruimtelijke Ordening hebben om steeds alle belangen tegen elkaar af te wegen, net zoals we dit vandaag meemaken met betrekking tot het belangrijke bouwdoosje van de Antwerpse Leien waarbij de vraag rijst of nu het monumentale karakter belangrijk is, dan wel het feit dat we een vrije tram- en busbaan kunnen aanleggen om het openbaar vervoer op een snelle en efficiënte manier van de ene kant van de stad naar de andere kant te loodsen.

Op uw eerste concrete vraag met betrekking tot de goede afwikkeling van de lokale plannen rond duurzame mobiliteit en ruimtelijke ordening kan ik het volgende antwoorden. Het is in de eerste plaats de betrachting om de reservatiestrook voor de zuidelijke grote ring Antwerpen, thans omgevormd tot leidingstraat, voor de aanleg van leidingen te vrijwaren. Indien zich echter bepaalde noodzaken of opportuniteiten zouden voordoen, waarbij andere infrastructuren binnen deze reservatiestrook worden voorgesteld zonder dat de aanleg van de leidingstraat in het gedrang komt, zullen deze geval per geval onderzocht en beoordeeld worden. Dit kan werkelijk zelfs de meest extreme kanten uitgaan : van het aanplanten van een nieuw Helababos tot de aanleg van een door sommige gemeen-

Van Mechelen

ten gedroomde verbindinginfrastructuur. Zoals de besluitvorming er nu evenwel voor staat, is de reservatiestrook voor de zuidelijke grote ring gereserveerd als leidingstraat. Indien men infrastructuur wenst te bundelen binnen deze strook zal dit het voorwerp dienen uit te maken van op te stellen ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ik neem aan dat dit minstens provinciale, maar meer dan waarschijnlijk gewestelijke uitvoeringsplannen zullen zijn waarvoor ik de eer heb de volle politieke verantwoordelijkheid op mij te nemen.

Op uw tweede reeks concrete vragen heb ik het volgende antwoord. Lokale of bovenlokale belangen inzake de aanleg van bijkomende wegeninfrastructuur zullen steeds opgenomen moeten worden in de gemeentelijke of bovenlokale mobiliteitsplannen. De administratie Ruimtelijke Ordening heeft hierbij adviesbevoegdheid, naast de administratie Wegen en Verkeer.

Toch dienen eventuele voorstellen tot omleidingswegen opgenomen te worden in de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, gelet op de ruimtelijke consequenties. Onder andere zo zullen wij proberen de lokale, bovenlokale en gewestelijke noden op elkaar af te stemmen. Vermits u deze commissie niet altijd volgt, wens ik u met betrekking tot de totstandkoming van de ruimtelijke uitvoeringsplannen mee te delen dat er een afspraak was met de administratie Ruimtelijke Ordening, het kabinet en de Vlaamse Vereniging van Ruimtelijke Planners om een werkgroep op te richten. Deze werkgroep is thans geïnstalleerd en bestaat uit zes mensen. Bedoeling is op grond van de opgedane ervaring bij het opstellen van de eerste gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen een aantal algemene stelregels uit te werken om zo snel mogelijke te komen tot een 'good practices'-code die we kunnen meegeven bij de opstelling van gewestelijke en – in een latere fase – van provinciale en gemeentelijke uitvoeringsplannen. Zo zal aangetoond kunnen worden welke weg uiteindelijk gevolgd moet worden.

In een dergelijke subsidiariteitsbesluitvorming met drie niveaus is het mogelijk dat we geconfronteerd worden met niet-gelijklopende adviezen tussen bijvoorbeeld de administratie Ruimtelijke Ordening enerzijds en de administratie Wegen en Verkeer anderzijds. Het spreekt evenwel vanzelf dat er vandaag op het vlak van de administratie een coördinerende taak is weggelegd voor de secretaris-generaal van het departement LIN waarmee we giste-

ren nog een afspraak hadden omdat we hier in een stroomversnelling zullen terechtkomen. Ik geef een voorbeeld. De goedkeuring van het masterplan voor Antwerpen door de regering brengt dit onderwerp op de tafel van zowel minister Stevaert en zijn kabinet als van ikzelf en mijn kabinet. Dit zal tot gesprekken en coördinatie leiden. Dat verloopt al zonder enige moeilijkheid. Ruimtelijke uitvoeringsplannen worden steeds besproken in een interkabinettenwerkgroep vooraleer het ministerieel besluit aan de Vlaamse regering ter goedkeuring wordt voorgelegd. Er is wel degelijk overleg.

De doortrekking van de N 171 vereist geen inname van de reservatiestrook van de ex-grote ring vermits hiervoor een geëigende strook op het gewestplan aanwezig is. Het zijn twee verschillende gereserveerde stroken. Eventuele voorstellen voor lokale omleidingswegen zullen worden beoordeeld zoals hiervoor gemeld.

Kan ik de optie 'behoud en ontwikkeling van natuurwaarden in de onbebouwde strook van het reserveringsgebied' waarmaken? Ruimtelijke uitvoeringsplannen zullen in de toekomst niet alleen de bestemming van een gebied vastleggen, maar ook voorwaarden kunnen inhouden omtrent de realisatie en het beheer ervan. Bijvoorbeeld voor de bouwvergunning voor een HSL moeten we ongetwijfeld een uitvoeringsplan opstellen voor de fameuze Oosterweelverbinding. We kunnen wel degelijk bijkomende voorwaarden stellen.

Vermits zowel in het verleden als op dit ogenblik een bouwverbod geldt in de reservatiestrook krijgt de natuur alle kans om zich te ontwikkelen. Indien een ruimtelijk uitvoeringsplan wordt voorgesteld voor de aanleg van een of andere vorm van bijkomende infrastructuur moet voor het algemeen belang de afweging worden gemaakt van alle aspecten van ruimtelijke ordening, mobiliteit, economie en ecologie. We zullen case per case worden gedwongen om keuzes te maken. Onlangs kreeg ik een klacht over de appreciatiebevoegdheid. Ook de ombudsman stelt zich daarover soms vragen. Als men met begrippen als 'ruimtelijke draagkracht' of 'architectonische eigenheid' werkt, is men voortdurend bezig met de appreciatie van de bestemming op het gewestplan. Zoals ik aan mevrouw Van den Eynde zei, zullen we bijzonder precies te werk gaan. Ik wacht uiteraard een initiatief van minister Stevaert af.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Ik weet dat er al een vraag over werd gesteld, maar daarop werd niet zo uitvoerig geantwoord. Blijkbaar waren de gemeenten niet op de hoogte van uw antwoord van oktober want ze zijn doorgedaan met plannen. Het is dus bijzonder zinvol om daarop terug te komen. Bovendien hebben we net nieuwe besturen. Volgens mij getuigt het van behoorlijk bestuur om duidelijk te maken wat kan en wat niet kan.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Minister Van Mechelen, nu laat u opnieuw de vraag open of er eventueel nog een weg kan worden aangelegd op de gereserveerde strook. Vorige keer antwoordde u dat het niet kon. Nu kunnen de gemeentebesturen weer plannen beginnen maken terwijl de vorige keer duidelijk was dat dit niet meer kon.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de Gecoro en Procoro en het statuut en de honorering van de voorzitter en de leden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Loones tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport en tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de Gecoro en Procoro en het statuut en de honorering van de voorzitter en de leden.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Ik vraag om duidelijkheid voor de gemeenten die momenteel hun nieuwe gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening samenstellen. Hetzelfde geldt voor de provincies. Er verschijnt daarover nogal wat literatuur. Ik heb de vraag ook aan minister Sauwens gesteld omdat hij bevoegd is voor de begrotingen. Ik wilde ook weten in hoeverre de gemeenten vrij zijn om te beslissen.

Het decreet omvat weinig gegevens over het statuut en de honorering van de leden van de raden. We hebben wel een goed zicht op de samenstelling. Over de honorering kunnen we slechts onrechtstreeks informatie afleiden. Zo staat er als fundamenteel uitgangspunt dat de raden en leden onafhankelijk moeten kunnen opereren. Dat duidt op een zekere afstand ten aanzien van het politieke milieu. Het staat er ook expliciet in : politieke vertegenwoordigers kunnen slechts als waarnemers worden uitgenodigd. Van een vierde van de leden en van de voorzitter wordt deskundigheid vereist. De combinatie van onafhankelijkheid en deskundigheid maakt dat men niet zomaar op om het even wie een beroep zal kunnen doen. We staan voor een nieuw soort van vertegenwoordiging.

Ik ben in het bijzonder opgeschrikt door een commentaar op het statuut van de raden in het blad van de VVSG. De heer Sebreghts, een advocaat, schrijft in tien, vijftien bladzijden zijn visie neer. Volgens hem is er in niets voorzien, zijn er geen aanwijzingen over de vergoedingen bij de voorbereidende werken.

Hij spreekt ook over de onafhankelijkheid. 'De onafhankelijkheid is slechts gewaarborgd mits een duidelijk statuut en een aangepaste en aantrekkelijke vergoeding die de onafhankelijkheid en de objectiviteit waarborgt. ... Het lijkt gepast dat de voorzitter, die een deskundige moet zijn, een vergoeding zou ontvangen die gelijk staat aan het uurloon van een deskundige uit de sector. Hiervoor zijn de vergoedingen gekend.' Inderdaad, die kennen we en het gaat om getallen met niet minder dan vier nullen. 'Er moet bovendien rekening worden gehouden met de vaststelling dat de voorzitter niet alleen de vergadering leidt en modereert, maar ze ook voorbereidt. Dit vergt een eigen extra te vergoeden tijdsbesteding. Voor de Gecoro-leden zelf kan in een vergoeding of zitpenning worden voorzien die zich hieraan spiegelt.' Wat is dat dan ? 'En die er tevens rekening mee houdt dat een effectief uitgeoefend lidmaatschap niet alleen het bijwonen van de vergaderingen vereist, maar ook de voorbereiding ervan, met inbegrip, indien noodzakelijk, van plaatsbezoeken om zich een beter inzicht te vormen van het voorgelegde probleem.'

Zo gaat hij dan nog even verder. Dit belangrijke instituut wordt bijna een nevenkabinet voor Ruimtelijke Ordening met als voorzitter een soort van schaduwscapen van ruimtelijke ordening. Dit zou natuurlijk gevolgen hebben voor de gemeentelijke begroting. Op het ogenblik dat in alle coalities de voorbereiding van allerlei mandaten en functies wordt besproken, lijkt het me nuttig dat u en de re-

Loones

gering, alsook de minister van Binnenlandse Zaken die deze begroting moet goedkeuren, enige duidelijkheid geven over de voorzitter, de commissies en de vergoedingen,

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, het is met enige schroom dat ik op deze vraag antwoord. Het gaat immers vooral om een bevoegdheid van de minister van Ambtenarenzaken. Ik heb hem dan ook gecontacteerd en hem gevraagd zijn inbreng te doen in het antwoord dat we hebben voorbereid.

Ik spits mijn antwoord in eerste instantie toe op de Gecoro. Volgens het decreet ruimtelijke ordening moet minimum een vierde van de leden van de Gecoro deskundige zijn inzake ruimtelijke ordening. De overige leden zijn vertegenwoordigers van de belangrijkste maatschappelijke geledingen binnen de gemeente, zoals die ook in tal van andere raden functioneren. Ik denk bijvoorbeeld aan een milieuraad waar men eveneens milieudeskundigen en mensen uit alle maatschappelijke geledingen probeert aan te trekken. Voor elk lid is dossierkennis en een verantwoordelijke opstelling van belang.

De decreetgever heeft bewust bepaald dat leden van het schepencollege of de gemeenteraad geen lid kunnen zijn van de Gecoro. Het kan inderdaad niet de bedoeling zijn dat men in dergelijke adviesraden advies geeft aan zichzelf.

Van de vertegenwoordigers van de maatschappelijke geledingen mag worden verwacht dat zij niet automatisch een hoge vergoeding eisen voor hun lidmaatschap van de gemeentelijke commissie. Hier is sprake van een engagement en een bewustzijn om zich beschikbaar te stellen namens een maatschappelijke geleding. Het is de bedoeling dat de leden hun standpunt weergeven in de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Dit gebeurt ook in cultuurraden, jeugdraden, enzovoort. Het belang van hun deelname bestaat er namelijk precies in de stem te laten horen van de maatschappelijke geleding waarvoor zij opkomen. Dat ligt mogelijk enigszins anders voor de deskundigen die geen maatschappelijke geleding vertegenwoordigen.

Persoonlijk pleit ik niet voor een andere behandeling van de vertegenwoordigers van de maatschappelijke geledingen en de leden die louter omwille

van hun deskundigheid in de raad zijn opgenomen. Het lijkt me best dat alle leden dezelfde presentiegelden ontvangen en dat ze op dezelfde basis verplaatsings- en eventuele onkostenvergoedingen ontvangen. De voorzitter kan wel, wegens de hogere verantwoordelijkheid en werklast, een hoger presentiegeld krijgen.

Vanuit Ruimtelijke Ordening wens ik geen richtlijnen te geven over de hoogte van de honorering van voorzitter en leden van de Gecoro. Het lijkt me wel aangewezen dat bijvoorbeeld de VVSG een harmonisering of een ontwerpreglement over de vertegenwoordiging en de vergoedingen binnen de Gecoro zou ontwikkelen. Op die manier kan de subsidiariteit maximaal spelen.

We hebben ooit onderzoek gedaan naar de situatie in Oost-Vlaanderen inzake de presentiegelden in adviesraden. Op tien gemeenten waren er twee waar presentiegeld werd toegekend, namelijk in Aalst en in Gent. De acht andere waren kleinere steden en gemeenten. Op plaatsen waar niet-gemeenteraadsleden deel uitmaken van een adviesraad, kan een huishoudelijk reglement best bepalen of al dan niet presentiegeld moet worden betaald. Dit zou dan moeten gebeuren in de zin van artikel 12 van de nieuwe gemeentewet.

U vraagt of er precedenten zijn op andere terreinen. Als voorbeeld noem ik de bedragen die de leden van de Vlacoro ontvangen voor aanwezigheid en verplaatsingen. De vergoeding van deze vertegenwoordigers wordt geregeld op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1983 houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de presentiegelden en vergoedingen van adviesorganen, zoals tot op heden gewijzigd. Dat besluit regelt de vergoedingen van het gros van de adviesorganen op Vlaams niveau en stelt deze vast op een gelijke hoogte. Een lid van een Vlaams adviesorgaan krijgt een zitpenning van 275 frank per vergadering, een voorzitter 350 frank. De verplaatsingskosten worden vergoed overeenkomstig de tarieven die de spoorwegen per kilometer of per traject aanrekenen voor een eersteklasreis. Minister Sauwens bereidt echter een herziening voor van dit besluit.

Daarnaast wil ik louter ter informatie vermelden dat mijn administratie bij de consultatie van deskundigen in het raam van een vergadering, per werkelijk vergaderd uur – dus ongeacht de voorbereiding – ongeveer 3.000 frank vergoeding uitkeert, exclusief BTW. Dit bedrag is gebaseerd op de normen van de Koninklijke Vlaamse Ingenieursvereniging. Of dergelijke bedragen ook moeten worden

Van Mechelen

gehanteerd voor de vergoeding van de voorzitter van een Gecoro, zoals wordt gesuggereerd door commentatoren die de heer Loones citeert, is een appreciatiebevoegdheid van de respectieve gemeenten. Ik meen echter dat daar het engagement belangrijker is dan de vergoeding.

Wat de bestaffing en de organisatie van het permanent secretariaat van een Gecoro betreft, wil ik erop wijzen dat dit meestal is geïntegreerd in de gemeentelijke administratie. In de meeste milieuraaden is de milieuconsulent secretaris van de vergadering. In dit geval is meestal de secretaris van de Gecoro de gemeentelijke ambtenaar die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening.

Een analoge redenering gaat ook op voor de Procoro. Dit moet natuurlijk worden ingepast in een herziening van de omzendbrief van 1983. Vanuit het departement Ruimtelijke Ordening zullen we een aantal suggesties overmaken aan minister Sauwens.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Verdere vragen kunnen worden gesteld door andere belangenverdedigers. Ik ben ervan overtuigd dat dit debat tijdens de komende maanden nog zal worden voortgezet door andere instanties die belang hebben bij deze honorering. U hebt vandaag in elk geval al een richting aangegeven.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Het gaat hier duidelijk over heel de financiering van adviesverlening op plaatselijk niveau. Een groot deel van het engagement zou echter wegvallen indien we de inzet zouden willen verlonen. De maatschappelijke inbreng primeert op een verloning. Het gaat trouwens ook om een vrijwillig engagement.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.12 uur.*
